

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— "Za božjo voljo govorim!"
— "Gospod markiz pl. Harvil —"
— "Ti me strašiš —"
— Danes jutri je imel več prijateljev pri sebi na zajtrku. Vse je šlo izbornou. In se nikoli ga niso videli tako veselega. Nesrečna previdnost —"

— "Končaj že vendar, končaj!"

— "Igral se je s samokresom, o katerem ni vedel, da je na bit —"

— "Se je-li nevarno rani?"

— "On..."

— "No?"

— "Nekaj groznega!"

— "Kaj pravik?"

— "Mritej je!"

— "Harvil! Strašno!" krikne Rudolf s tako pretresljivim glasom, da je to opozorilo Grhe, ki je ravno izstopala iz kočije z za voji v naročju.

— "Moj Bog! Kaj je Vam, gospod Rudolf?" vpraša preplašeno.

— "Ravnokar sem povedal svojemu prijatelju žalostno novico, gospodično", de Murph deklici namesto Rudolfa, katerega je ta vest tako prevzela, da ni mogel odgovoriti.

— "Velika nesreča!" vpraša deklica tretpetanje.

— "Zelo velika nesreča!" odgovor opreda.

— "Groznika, groznika!" krikne Rudolf po dolgem molku. Po tem se zmisli spet na svojo spremjevalko rekoč:

— "Prosim Vas, oprosepite mi, da Vas ne morem spremeti prav do sobe. Jutri — pošljem Vam svoj naslov in dovoljenje, da lahko obiščete Germaina. Kmalu se spet vidiva —"

— "Oh, gospod Rudolf, zagotavljam Vam, da se mi zelo smite. Hvala Vam za spremstvo. Na skorajajoče smedenje, kaj ne?"

— "Da, otrok moj, kmalu."

Knez in Murph stopita nato v kočijo, ki ju je pripeljala na Rue Plumet.

Rudolf je pisal takoj naslednje pisemce Clementini:

"Madame!"

Izvedel sem ravnokar nepričakovano nesrečo, ki Va je zadela in meni ugrabila najboljšega prijatelja. Nikkor se ne podstopim opisati Vam svojo ospolost in žalost.

Sedaj pa se meram dotakniti stvari, ki niso s tem bělestnim dogodkom v nikakoršni zvezi. Ravnko sedaj le se izvedel tudi, da odpotuje Vaša mačeha, katera se muči brezvencamo že nekaj dni v Parizu, danes zvečer s Pol dori-jem v Normandijo. Izrekam tudi obenem sumnjo, d preti Vašemu očetu nevarnost. Dovolite mi, da Vam svetujem nekaj. Zaradi današnje strašne nesreče se ne bude nikomu čudno, da greste za nekaj časa iz Pariza. Vrjemite mi in odpotujte takoj v Aubiers! Treba je d pridete če ne prej po vsaj istočasno z mačeho na dor svojega očeta. — Sploh pa se ne bojte ničesar! Cuvati hčem nad Vami od bližu in oddalec. Peklenski načrti Va mačeha se morajo izjavoviti.

Vzdravstvujte, gospa markiza! Te besede Vam piše v naglici. Sree se mi kriči ob misli na sinočni večer. Nikol se ni bil Harvil miren in srečen kakor včeraj, ko sem od hajal od Vas.

Zanesite se na mojo odkritoščeno udanost, s katero ostajem Vaš

Rudolf."

Tri ure potem, ko je sprejela gospa Harvileva to pismo, je bila po Rudolfovem nasvetu s svojo hčerjo na potu v Normandijo. Poštni voz je zavil iz Rudolfove hiše kmalu za njoo na isto ce sto.

Zalda je Clementina pozabila ob teh grozovitih dogodkih in ob naglem odpotovanju povedati knezu, da je naletela v hiši sv Lazarja na Marijino Cvetličko.

Morda se spominjajo še čitalci, da je dan poprej zagrožil Sova madam Serafini, če, da ve za Plesalko.

Tudi se spominjamo, da je imel Jakob Ferrand grozen stral pred tem odkritjem. Saj je dobro vedel, da ga to uniči popolno.

Zato je pisal svojemu zločinskemu pomagajuču Bradamantiju naj pride takoj k njemu, da skupeta nov komplot, česar žrtev na bi Marijina Cvetlička.

Bradamanti je se raje odzval zlobni mačehi gospa Harvileve. Zato je odpotoval v Normandijo, ne da bi bil govoril preje z madamo Serafini.

Nevita se je zbirala nad glavo Jakoba Ferranda, in Sova je ponovno prisla tisti dan v njegovo hišo s svojo strašno grozno. Izjavila je notarju, da je deklica, katero je zavrgla madama Serafini pod imenom 'Plesalka' zaprta v zaporih sv. Lazarja. Če je ne izplača tekom treh dni 10,000 frankov, dobri deklica papirje v roke, iz katerih je razvidno, da so jo v njenih otroških letih za apale Jakobu Ferrandu.

Po svoji starri navadi je notar tajil vse te Sovine trditve. Na gnat je Sovo z lažnjivko, dasi se je pravdobo zavedal, kako po gubonosne in nevarne so njenе grožnje zanj.

Po njegovih brezštevilnih stikih in zvezah se je posrečilo notarju, da se je prepričal o resničnosti Sovinih trditv.

Jakob Ferrand si je potem zamislil pleklenski načrt. Ali za njegovo izvršitev je nujno potreboval Bradamantija. Zaradi tega je tako silno prizadevala Serafini, da bi se sešla s šarlatanom Izvedevši, da se je Bradamati odpeljal v Normandijo, se je spomnil notar Martialove družine, piratov ob asniškem mostu. Semkaj je hotel poslati na Bradamantijev predlog Morelovo Lojziko, kakor smo že čuli.

Tisti dan po Bradamantijevem odhodu se je torej napotila madama Serafini s silno naglieco k Martialovim.

II.

Otok Preiskovalca.

Naslednji prizori so se odigravali na večer tistega dne, ko se je napotila Serafini na ukaz Jakoba Ferranda k Martialovim. To so bili pravi razbojniki ali pirati, ki so ropali po reki Seine. Stanovali so na majhnem otoku te reke, nedaleč od asniškega mostu. Ta otok so nazivali Otok Preiskovalca.

Oče Martial, ki je kakor njegov oči izgubil svojo na glavo na Šafotu, je zapustil ženo, štiri sinove in dve hčeri.

Drugi sin je že bil na varnem v dosmrtni ječi. Tako je štela ta družina še šest glav, in sicer:

Mater Martialovko.

Dve sinove. Starejši (ljubimec deklice Volkulje) je bil v petindvajsetem letu, drugi v dvajsetem in najmlajši je imel dvanaest let.

Dve hčeri, od kojih je bila ena stara osemnajst, druga pa devet let.

Družine, v katerih se takorekoč podedujejo zločinska nagnjenja, so le prepogoste.

Saj ne more biti drugega.

In spet moramo ponoviti, da hoče družba samo kaznovati, nič kakor pa ne zabranjevati in preprečevati zločinov.

Tega zločina se zapre v kaznilico za njegovo celo življenje, onega se obglavi.

Obo pa zapustita otroke.

Ali se pobriga družba za te sirote! — za te sirote, katerim se je umorilo očeta, ali ga pa zaprlo za celo življenje?

Ne. — Umorjena zver ne grize več, pravi država.

Pa se moti.

Strup grozne propalosti je tako zajedljiv in nalezljiv, da ga skoraj vedno podeduje rod za rodom. Seveda se ga pa da uničiti, samo da se ga začne uničevati in trebiti še o pravem času.

Pa vrnišmo se spet na Otok Preiskovalca.

Ustanovitelj Martialove družine, ki se je prvi naselil na tem stočiu, je bil Preiskovalec (rovageur).

Preiskovalci so bili kakor splavarji ali drvarji (debardeurs) in dan v vodi ob izvrševanju svoje obrti.

Preiskovalce gre kolikor mogoče daleč v vodo ter dviga z dolgo lopato pesek in blato iz vode. To deva v velike lesene posode, potem ga izmije kakor rudo ali zlati pesek. Natanačen dobi veliko nnožino različnih zelenjav, bakrenih, svinčnih in cinastih predmetov na suhu. Često se juri posreči, da najdejo v tem pesku tudi latnino in srebrnino.

Ker je bil oče Martial kot prvi prebivalec tega dotedaj neznanega in brezpomembnega otoka tak preiskovalec, so nadeli otočnu ime: Otok Preiskovalec.

Hiša teh piratov ali povodnih razbojnikov stoji na južnem delu tega otoka.

Podnevi se lahko čita na izveski, ki visi nad vežnimi vratimi:

Pri zbirališču preiskovalcev.

Dobro vino in sveže ribe.

Tu se dobiva čolne za izletne vožnje.

Iz tega napisu je razvidno, da se je oče Martial poleg svojih nih in tajnih poslov pečal tudi s krēmarstvom, ribištvo in brodarstvom.

Udova tega obsojenca je še nadalje držala krēmo. Ljudje brez treh, vagabundi, medvedarji in drugi taki ničvredneži so se tu avabili vsako nedeljo.

Martial (ljubimec deklice Volkulje), najstarejši sin te družine se je pečal s prepođanjem ribarstvom in je pomagal tuštanu labejšim proti močnejšim seveda samo za denar.

(Dalje prihodnjič)

NAZNANILO.

Gospodom tajnikom raznih odpornih društev naznanjam, da smo vsled potrebe ravnokar delali jako primerno knjigo za osamezna društva oz. postaje, ojo lahko rabijo tajniki ali bla-janiki. Knjiga je sestavljena tako, da so na vsaki strani se potrebne rubrike za člana in tanico in se lahko uporablja za obo treh let. Rubrike so prak-tično sestavljene, da se naredi oncem leta lahko skupen in kri-en racun o vseh plačanih zne-kilih, in sicer za člana in njegovo oprogo. Naroča se lahko poljubno število listov po 25, 50 ali več kupam. Besedilo tiskamo v posa-tevne rubrike, kakoršno bolj lajša delo tajniku. Naočene li-te večemo v lepe platnice. Cena enige je nizka in vsakdo jo lahko vodi. Na željo pošljemo vsa-temu tajniku en list na ogled.

Pišite na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

2 Cortlandt St., New York City
NAZNANILO IN PRIPORO-ČILO.

Cenjenim našim naročnikom in stalnim rojakom v državi Penn-sylvania naznanjam, da je naš posebni zastopnik za to državo pošlo znani rojak.

g. MIKE BAMBICH,

29 Talbot Ave., Braddock, Pa., kateri je od nas pooblaščen pobi-ati naročino za naš list in kni-jice, vsled česar ga rojakom naj-apleje priporočamo.

Upravn. "Glas Naroda".

NAZNANILO IN PRIPORO-ČILO.

Cenjenim našim naročnikom in stalnim rojakom v državah Mon-ana in Wyoming naznanjam, da jih bode v kratkem obiskali na posebni zastopnik

g. ROBERT ROBLEK,

kateri je pooblaščen pobi-ati naročino za naš list in knjige, ka-kor tudi za vsa druga v našo stro-kro spadajoča dela, vsled česar ga rojakom v omenjenih državah naj-topleje priporočamo.

Upravn. "Glas Naroda".

VABILO NA NAROCBO!

Do konca meseca februarja prejemamo naročila za knjige Družbe sv. Mohorja za leto 1915.

Prihodnje leto izide šest sled-ejših knjig:

1. Koledar za leto 1915.

2. Mesija.

3. Mladim srečem.

4. Zgodovina slovenskega na-roda.

5. Slovenske večernice.

6. Duhovni boj.

Kdor želi verzaro z rdečo obrezo, naj doplača 30č in z zlato obrezo 50č.

Vsi naročniki dobe knjige za \$1.00 poštimo prosti na dom.

— "Glas Naroda".

32 Cortlandt St., New York, N. Y.

32 Cortlandt St., New York City.

32 Cortlandt St., New York City.